

Haber-Yorum

Nefret ve Kitlesele Kendine Zarar Verme Politikaları ve Tıp Fakültesi'nin Kapatılmasının Analizi

Haber:

Hindistan, kayıtlı öğrencilerin çoğunluğunun Müslüman olması nedeniyle Keşmir'deki bir tıp fakültesini kapattı. Rashtriya Bajrang Dal ve Shri Mata Vaishnu Devi Sangarsh Komitesi de dahil olmak üzere Hindu gruplar, Bharatiya Janata Partisi ile birlikte kutlama yaptı. Jammu ve Keşmir Başbakanı Omar Abdullah, "Ülkenin diğer bölgelerinde insanlar tıp fakültelerinin açılması için mücadele ederken, burada ise bunların kapatılması için mücadele ettiler" dedi. (Ajanslar)

Yorum:

Hindutva grupları tarafından yönlendirilen ve körüklenen bu kolektif kendine zarar vermenin ardındaki hastalıklı zihniyetler, mevcut Hindutva sistemi altında bürokratik, yargısal ve medya daireleri aracılığıyla kurumsallaşmış bir nefret yapısı yaratan çoğunluğun yönetimi mefhumuna dayanmaktadır. Nitekim bu nefret, insanların temel haklarını talep etmelerini engellemektedir. Bu nefret saplantısının bedeli, kendine zarar veren bir zihniyete dönüşmesi olmuştur. Ayrıca bu nefretin boyutları Müslümanların ötesine uzanmaktadır. Dışlama ve nefretle ilgili bu yapısal takıntının kökleri, temel fikri İslam'a karşı savaşa odaklanan sömürgeci kapitalizme kadar uzanmaktadır. En kolay bir hedef olan Keşmir, bu nefretin birçok tezahürünü sergilemektedir.

Bu konunun anlaşılmasını sağlayacak ana eksenler aşağıdaki şekildedir:

1- Çoğunluğun yönetimi adına liyakatin inkar edilmesi: Shri Mata Vaishno Devi Tıp Mükemmeliyet Enstitüsü'nün tanınmasının iptali, sadece idari bir karar değildir, aksine dışlayıcı bir politikanın açık bir örneğidir. 2025-2026 yılı tıp programının açılış döneminde, öğrenciler başarıya dayalı merkezi bir kabul sistemi aracılığıyla kabul edilmiş ve mevcut 50 kontenjanın 42'si, çoğunluğu Keşmirli olan Müslüman öğrenciler tarafından doldurulmuştur; dolayısıyla bu, liyakate dayalı bir başarı olarak kutlanması gerekiyordu ancak mevcut Hindu çevre bunu, Hindu bir kuruluş tarafından finanse edilen bir kuruma diğerlerinin sızması olarak değerlendirmiştir. Yönetim, son Delhi patlamasını kolay bir gerekçe olarak istismar ederek durumu daha da tırmandırmıştır; zira bazı Müslüman doktorların olayla bağlantılı olduğu iddiaları abartılarak olay, tüm Keşmirli Müslüman öğrencilere yönelik toplu şüpheyi meşrulaştırmak ve onları güvenlik tehditleri olarak damgalamak için kullanılmıştır. Yoğun siyasi baskıların ardından, Ulusal Tıp Komitesi, protestoların tırmanmasından birkaç gün sonra, çoğunluğun hakim eğilimini yatıştırmak için fakültenin tanınmasını geri çekmiştir.

2- Mutsuzluğun ve kendine zarar vermenin kutlanması: Belki de bu olayın en rahatsız edici yönü, halkın tepkisi olmuştur. Zira kapanmanın ardından, Sangharsh Samiti grubunun üyelerinin, zafer olarak gördükleri bu olayı kutlamak için tatlı dağıtıp dans ettiklerine tanık olunmuştur. Bu durum, nefretin egemen olduğu

kaybedilmiş bir oyun gibi, ciddi bir kolektif psikolojik bozuklukla somutlaşmıştır. Nitekim onlar, sadece bölgelerindeki sağlık altyapısının yıkılmasını kutladılar ve bölgelerindeki dünya çapında bir tıp fakültesinin kaybını alkışladılar; çünkü bu fakültenin devam etmesi, Müslüman öğrencilerin orada kalması anlamına gelecekti. Bu, Müslümanları fırsatlardan mahrum bırakmanın verdiği zevkin, hastaneler ve üniversiteler gibi temel kurumları kaybetmenin üzüntüsünden daha ağır bastığı tehlikeli kolektif bir zihniyeti ortaya koymaktadır. Bu ise çoğunluğun, bir başkasının evlerinde barınmasına izin vermektense kendi evlerini yakmayı tercih ettiği bir intihar zihniyetidir!

3- Bürokrasi, yargı ve medya arasındaki gizli anlaşma: Bu olay bir istisna değildir, aksine Hindutva sistemindeki kurumsallaşmış nefret yapısının bir parçasıdır ve Müslümanlara yönelik düşmanlık çeşitli Hint kurumlarına yayılmıştır. Mahkemeler, Babri Mescidi davasında adaletten ziyade efsaneyi tercih etmesinde ve Gangubai ile Şah İdcah'daki kazı operasyonlarında İslam mirasını yok etmeyi amaçlamasında ortaya çıktığı gibi çoğunluğun iradesinin bir aracı haline gelmiştir. Ayrıca idareler, kitlesel cezalandırma olarak yasal prosedürler olmaksızın Müslümanların evlerini ve dükkanlarını yıkmak için "buldozer adaleti" olarak bilinen yöntemi kullanmaktadır. Rejim yanlısı medya ise, sürekli yayınlar yapmakta ve Müslümanları sızan kişiler, cihadı seven destekçiler veya toprak gaspçıları olarak nitelendirerek Müslümanları şeytanlaştırma söylemini abartma görevini üstlenmiştir; böylece bu tür eylemleri haklı gösteren ve Müslümanları, özellikle de Keşmirli Müslümanları insanlıklarından soyutlayan bir kamuoyu oluşturulmaktadır ki böylece de insanlar, onların eğitimden mahrum bırakılmasını ulusal güvenliği korumaya yönelik bir adım olarak görmektedir!

4- Temel ihtiyaçlara karşı körlük: Müslümanları disipline etme saplantısı, kitlelerin gerçek sefaletlerini görmelerini engellemektedir. Hükümet üniversiteleri kapatmak ve camileri yıkmak için kaynaklar harcarken, temel hizmetler çökmeye başlamıştır. Zira 2025 yılında Hindistan, Küresel Açlık Endeksi'nde 25,8'e ulaşan tehlikeli bir derecedeki düşük bir puanla 102. sırada yer almıştır. 172 milyondan fazla insan yetersiz beslenmemin acısını çekmekte ve çocuklar arasında görülen zayıflama oranları endişe verici boyutlara ulaşmıştır. Bu nefret, yoksul çoğunluğu mezhepçi fanatizm ve dini üstünlük gibi sahte kalorilerle besleyerek onları gerçek açlıklarından uzaklaştıran psikolojik bir uyuşturucu olarak çalışmaktadır.

5- Kendine zarar verme psikolojisinin gelişmesi: Tıp enstitüsünün kapanışının kutlanması, intihar eğilimli bir zihniyetin olgunlaşmasını temsil etmektedir. Çoğunluk, sadece Müslümanlara zarar vereceğini düşündükleri politikaları desteklemek üzere programlanmıştır; oysa nefret uğruna liyakati feda eden bir sistemin, eninde sonunda herkesin aleyhine çökeceğini idrak edememektedirler.

6- Kolay bir hedef olarak Keşmir: İşgal altındaki Keşmir, bu nefretin temel laboratuvarı olmaya devam etmektedir. Rejim için, onlarca yıldır kullanılan ulusal güvenlik gerekçesiyle suçları haklı çıkarmak kolaydır. Zira Hindutva nefret sistemi, Keşmirli öğrencileri hiçbir kanıt olmadan teröristler veya vatan hainleri olarak damgalamak yoluyla Müslümanların dışlanmasını meşrulaştırmaktadır. Fakültenin kapatılması, Keşmirli Müslümanların mesleki olarak ilerlemesini engellemek ve onların boyun eğdirilmiş ve ezilenler olarak kalmalarını sağlamak için stratejik bir araçtır.

7- Sömürgeci kapitalizmin yayılması ve İslam'a karşı savaş: Hindutva yönetimi altındaki Hinduların Müslümanlara karşı düşmanlığının tarihsel kökenleri olsa da, Modi'nin siyasi sistemi tamamen Hindu değil, küresel kapitalizmin bir uzantısıdır. Tıpkı İngilizlerin böl ve yönet politikasını kullandığı gibi, mevcut rejim de kitleleri bölerek Batılı güçlerin ve kapitalist elitlerin çıkarlarına hizmet etmektedir. Buradaki nefret, insanın insana kulluğunu reddeden karşıt fikri bir sistem olarak İslam'a yönelik. Hindutva projesi, İslam'ı ve Hilafeti yıkan aynı sömürgeci hedefi tekrarlamaktadır; zira İslam kimliğini, hegemonya ve sömürüye dayalı sisteme yönelik varoluşsal bir tehdit olarak görmektedir.

8- Müslümanların ötesine uzanan nefretin boyutları: Müslümanlar birincil hedef olsa da, bu nefret ateşi diğerlerini de tüketmektedir. Homojen bir Hindu Rashtra'ya doğru itme, misyonerliği yasaklayan yasalar ve kiliselere yönelik saldırılar yoluyla Hristiyanları hedef alırken, aynı zamanda tırmanan ihlaller ve azalan yasal korumalar yoluyla Hinduların Dalitler ve alt kastlarını da hedef almaktadır. Müslümanlardan nefret eden sınıfçı ve faşist sistem, aynı şekilde Dalitlerden de nefret ederek tüm ötekileştirilmiş grupların onurunu tehdit etmektedir.

9- Toplumsal adaletin yolu İslam: Laik demokrasinin ve milliyetçi tiranlığın başarısızlığı, beşeri sistemlerin doğası gereği adaleti sağlamaktan aciz olduğunu kanıtlamıştır. Zira bunlar her zaman kabilecelik ve tiranlık eğilimlerine açıktır. Gerçek adaleti sadece İslam sunmaktadır. Zira Hilafetin gölgesinde haklar, çoğunluğun arzularına veya seçim sonuçlarına terk edilmez; aksine şeriat, Müslümanlar ve gayrimüslimlerden oluşan tüm tebaanın hayatının, malının ve onurunun korunmasını garanti etmektedir. Bu nedenle, Keşmir krizinin ve Hindistan'ın parçalanmasının çözümü kısmi reformlar değildir; aksine sömürgeci sınırlarını söküp atacak, sömürgeci kapitalizme son verecek ve insanları adalet ve tevhit sancağı altında birleştirecek Raşidi Hilafetin kurulmasıdır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ** “Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır.” [Hucurat 13]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Muhammed Yunus - Hindistan